

Ideologierna är inte döda

HOPPSAN. I går blev det stundtals riktigt livat i riksdagen. För första gången tilläts ledamöterna att applådera talarna.

Socialdemokraterna var först med att klappa händerna åt statsminister Ingvar Carlsson efter dennes frejdiga anförande. Sedan fick även Bengt Westerberg och Olof Johansson applåder av de sina.

Den allmänpolitiska debatten blev bitvis en ideologisk uppgörelse. Debatten visade att ideologierna inte är döda, inte heller motsättningarna i svensk politik. Även om dagens uppsättning partiledare kan tyckas grå och en smula trist.

Moderaterna har inte ändrat sin politik efter valnederlaget 1985. Kravet på omfattande nedskärningar av den sociala välfärden, det så kallade systemskiftet, kvarstår. Fast man vill inte gärna prata om det.

Bengt Westerberg fortsätter berätta om hur privata initiativ enligt honom motarbetas. Denna gång hette hans exempel Adolf Ratzka och Lars Backskog och gällde handikappservice respektive turism.

Både Adolf och Lars får emellertid kommunalt respektive statligt stöd för sina projekt. Det socialdemokratiska "tyranniet" är tydligen inte så kvävande som folkpartiledaren gör gällande.

Westerbergs taktik är försåtlig. Vem vill inte att människor ska få växa, att initiativ och skaparkraft ska främjas? Risken är emellertid att en omfattande privatisering skulle få precis motsatt effekt.

DEN SOCIALDEMOKRATISKA reformpolitiken har i årtionden haft som syfte att erbjuda alla människor möjlighet att förverkliga sina drömmar och inte hindras av ekonomiska och

sociala orättvisor. Därför har skolan demokratiserats och välfärden gjorts generell, så att den omfattar alla.

De samhällen som har stora inslag av privat sjukvård och privata skolor och som saknar en utbyggd offentlig välfärd uppvisar inte bara stora klasskillnader. De hindrar också miljoner och åter miljoner människor från att förverkliga sig själva, både när det gäller utbildning och yrkesliv.

Därför är det viktigt att försvara en stark och omfattande offentlig sektor för att människor ska växa och leva ett gott liv. Det är detta Ingvar Carlsson kallar medborgarrätt, och den ska inte heta pengar.

Regeringen kan gärna göra upp med folkpartiet i enstaka frågor. Men något varaktigare samarbete ska man akta sig för.

Jodå, Carlsson fick applåder.